

מצא אש ה מצא מצא ויין

שליח לדבר מצווה

בשעה חמש אחר הצהריים נכנסתי לבית הרבנות הנוצץ ומצאתי שם שכל חדר ה' קבלה המפוראר שלפני רושם הנשואים, מלא

דבר מסובך מאוד, מפני שהיו שנים שי התחתנו, אבל לא הלך להם ומיד אחרי זה רצו להתגרש, אבל האשה רוצה להתגרש כך שכאלו אף פעם לא היתה מחותנת, כדי שזה לא יפריע לה להתחתן אפילו עם כהן. אז מה אני עשיתי? מיד המצאתי

נניח שאתה כהן והיא גרושה? "ישאל הרב בחריפות

אנשים ונשים עד שבקושי מצאתי לי מקום לשבת. איך שהתישבותי, נכנס זוג. פניהם היו דרוכים ועצובים כאלו שהם בדרך ל בית הדין לגירושין ורק טעו בכתובת. הם נכנסו ונעמדו בפניה ומדדו אותנו במבטיהם. עד שהגבר העצוב אור עזו ונגש ושאל אותנו בלחש, אם היינו מוכנים להעיד ל' טובתם. מיד קפצו שלושה צעירים מהמקום ואמרו בהתלהבות: "ברצון רב, ברצון רב!"

הגבר העצוב, שפניו אורו במקצת, חיך וענה במבוכה: "אני לא צריך כל כך הר' בה, שנים יספיקו".

"או קח אותי!" אמרו השלושה ביחד, זאת אומרת — כל אחד חתן. "אבל אני צריך רק שנים."

אף אחד לא רצה לומר, אבל בסוף לא היתה ברירה, מפני ששלושה זה באמת יור תר מדי. אז אחד מהם אמר: "מילא אם אתם דווקא מתעקשים, או אני אחרת. אבל אני לא חושב שכדאי לך", הוסיף, בפנתו אל הגבר העצוב לשעבר, "מפני שאני העדתי כבר כל כך הרבה, שאני כבר לא מתבלבל."

"אל תשחיקו!" אמרו לו השנים הנותרים. "גם אנחנו לא בפעם הראשונה."

כן בפעם הראשונה או לא בפעם הרא' שונה, ואת הנעשה אין להשיב וזה שהיתר מרצונו הטוב בא והתישב לידי. כיוון ש' עלבנו עדיין לא פג וקנאתו בשנים האחרים עדיין להטה, המשיך לשפוף לפני את לבו:

"ההוא כמו שאתה רואה אותו, זה עם הסתדר הירוק, הוא עד מחורבן, עליו אי אפשר לסמוך. אני מכיר אותו. הוא יכול להעיד לך ככה, שאחר כך לא תוכל עוד להתחתן לעולם. פה כל מלה חשובה ובמלה אחת אפשר להרוס לבן-אדם את החיים, כמו שכבר אמרו — המחת והחיים ביד הפה."

"פעם באו אלי חברים שלי ואמרו לי איך אפשר להציל בחורה אחת, שצריכים להוכיח בשבילה לבית הדין של הרבנות ש' היא בתולה. אז שאלתי אותם בשביל מה זה כל כך חשוב? או הם אמרו לי שזה

הייתם יחד בצבא בכיתה שהיתה קוברת מתים. הרב יודע שבצבא אף פעם לא לוק' חים כהן לכיתה הזו ואם אתה תגיד לו ככה, הוא לא ישאל אותך יותר."

כשהגיע תורי להכנס לרב ולהעיד על שני בני הזוג, שאיני מכיר אותם כלל, סיפרתי לו את הסיפור על קבורת המתים בצבא והכל עבר באמת בשלום, כמו שניבא לי ידידי החדש. אחרי שגמרנו עם העדויות

מי יבנה יבנה בית

למשרד אדריכלים הגיע לקוח, שביקש לבנות לו בית. זה לא היה בית גדול, רק שתי קומות בסך הכל. כיוון שזה היה פרויקט קטן ולא חשוב, מסרו האדריכלים את שרטוט התוכנית לידי אדריכל צעיר, שעבד אצלם במשרד במשכורת של ארבע מאות לירות ונטו לחודש. האדריכל הצעיר, שזו לו השנה השניה לאחר שגמר את

והלכנו לשתות קפה, שאלתי את העד ה' שני, שנראה לי עד מקצועי ביותר, כמה משלמים לו בשביל עדות כזו ברבנות? הוא נעלב לגמרי ונשבע שאף פעם הוא לא מקבל בשביל זה כסף. "שאני אקח כסף בשביל עדות? אתה יודע מה זה ששני אנשים רוצים להתחתן, אתה יודע איזו מצחה זו? אני אוהב לעשות טובות לאנשים ואיני לוקח כסף בשביל מצהה!"

אמרו רה אסא רה

כל המסים והארנונות, התחילו לבנות. בנו קומה אחת ואחר כך בנו קומה שניה ואף אחד לא שם לב שאין לבית מדרגות, מפני שהפועלים ממילא עולים לשם דרך הפיגומים. אחרי שגמרו לבנות את כל הבית והורידו את הפיגומים, ראו פתאום שאי אפשר להגיע לקומה השניה בלי ה' סולם של מכבי-אש מתנדבים. להגיד שהעסק עבר בלי שערוריה יהיה קצת מוגזם. אבל עובדה היא, שהרבה ניסו לטשטש את הענין, כי התכנית עברה ידיים

אי אפשר להגיע לקומה השניה בלי הסולם של מכבי-אש

רבות ואישורים רבים ואף אחד לא היה מעוניין שיצא לו שם רע. אבל משהו צריך היה לעשות, אז מה עשו? הוסיפו ובנו חדר מדרגות מבחוץ והכל היה נשאר בחודאי בתוך המשפחה, עד שבא איוה מפקח מסומר סם מן העירייה, שלא היו לו עדות קדומות. וגילה שבמקום לבנות על 40% של המב רש, בנו על 50%, ועשה על זה רפרוט.

כשהגיע הענין לבית-המשפט, הודו ה' נאשמים מהר מאוד בעבירה והיו מוכנים לכל עונש ובלבד שלא יהרסו את ה-10% עודף, אבל השופט היה עקשן, או לא היתה ברירה אלא לספר לו את האמת. אחרי ששמע השופט את האמת, אמר להם: "כר' גיל, אני מוציא צו הריסה ומאה לירות קנס. אבל לכם יש כל כך הרבה נסיבות מקילות, שאני מוכרח לשלוח אתכם לחפשי. אבל אם עוד פעם יקרה אצלכם דבר כזה, אני מוציא אתכם בכל חומר הדין."

כה אמר טוסבואהינדי

אדם לאדם — זאב. אדם לחוה — שפן.

הטכניון, היה בעל אמביציות ולא חשב שזה עתיד גדול בשבילו לשבת כל החיים במשרד של אחרים ולהשתכר 400 לירות נטו לחודש. אז מה היה עושה? היה לוקח לו עבודות פרטיות, שהיה עובד עליהן ב' בית, אחרי שהיה גומר את העבודה ב' משרד. לזה היה עושה תכנית של ריהוט סלון, ולזה ארון קיר, ולזה היה נותן עצות איך לסגור מרפסת.

באותו זמן שקיבל לעבד את תכנית ה' בית בן הקומותיים, היתה לו גם עבודה פרטית קטנה של תכנון חדר שינה של קצב אחד, שהצליח למכור פרה בשוק ה' שחור ונשאר לו עודף של כסף. כיוון ש' עבודה אחת לא מפריעה לשניה, היה משר' טט בית בן שתי קומות ובאותו זמן היו מסתובבות לו בראש בעיות חדר השינה של הקצב. ככה זה יצא שהוא גמר את תכנית הבית ושכח בכלל להכניס שמה מדרגות וחזר מדרגות לקומה השניה.

אחרי שגמר את העבודה הכניס את ה' תכניות לתיק בנין ושלח את זה לועדה הסכנית של העירייה ושמה זה קיבל את כל החותמות הדרושות, ואחרי שגם שילמו את

ספור, איך שעוד בלילה של החתונה לקחתי את החתן וגמרתי אתו שני בקבוקים של קוניאק שמונים וארבע וכשהיינו שכורים לקחתי אותו אלי הביתה ושם הוא קיבל טרומבונה ברגל ולא יכול היה לזוז, ו' ככה לא הצליח להיות עם אשתו אפילו רגע אחד לבד. אתה היית צריך לראות איך שאני סיפרתי את זה, שהאמינו לי מיד. אבל זה, עם הסתדר הירוק, כל כך התבלבל פעם, שרשמו מיד את החתן שלו בספר השחור והוא יותר לא יוכל להתחתן עם הכלה שלו כל החיים."

"הספר השחור?"

"כן. הספר השחור. זה ספר גדול מאוד, שרושמים בו כל אחד עם מי אסור לו להתחתן, אם אתה פעם אהת נופל לתוך הספר הזה, אני לא מקנא בך. תשאל את הרב והוא יגיד לך: פלוגי אסור ל' פלוגיות. נניח שאתה כהן והיא גרושה, או נניח שאתה התעסקת אתה כשעוד היתה מחותנת. אם זה רשום בספר, אז אתם אבודים."

ברגע זה נכנס עוד זוג לחדר ההמתנה. שכני קם ואמר לי — "סלח לי" ורץ לקראתם. אחרי רגע חזרו כל השלושה, וידידי החדש הציג אותם בפני ואמר: "תכיר החברים שלי. אני צריך להעיד ל' טובתם. אולי גם אתה רוצה?" אמרתי לו שאשמח מאוד, אבל אני לא מכיר אותם. "זה שום דבר. רק אגיד לך מה להגיד לרב, וזה לא יקח יותר מחמשה רגעים." הססתי, אבל הם הפצירו בי ולא היתה לי ברירה. ברגע שהסכמתי הפשיל ידידי החדש את השרתלים, וניגש לעבודה: רשם על הניר את שמות בני הזוג ואמר לי שאת זה אני מוכרח ללמוד בעל פה ולא להתבלבל. אחרי שלמדתי את השמות בעל פה, הלך הלאה והסביר לי שכל הצרה פה, שהאשה גרושה. זאת אומרת, שהרב ירצה להיות מאה אחוז בטוח שהחתן הוא לא כהן, אז בשביל זה אני צריך לספר איך קברנו יחד מתים בצבא."

"אבל אף פעם לא קברתי מתים בצבא!" "זה לא חשוב. אם אתם תגיד שהוא לא כהן, אז הרב ישאל אותך מאיפה אתה יודע? אז תשמע לי מה תספר. אתה תספר ש'